

ES un Japānas ekonomisko partnerattiecību nolīguma īstenošanas vadlīnijas

Informācijas konfidencialitāte

1. Tiesiskais pamats

3. nodaļa: Izcelsmes noteikumi un izcelsmes
procedūras

3.21. PANTS

Pārbaude

1. Lai pārbaudītu, vai Puses valstī importētā produkta izcelsme ir otras Puses valstī vai arī ir izpildītas citas šīs nodaļas prasības, importētāja valsts muitas dienests var veikt pārbaudi, izmantojot risku novērtēšanas metodes, kas var ietvert arī pārbaudi nejaušas izlases veidā, pieprasot importētājam, kurš ir iesniedzis 3.16. pantā minēto prasību, sniegt informāciju. Importētāja valsts muitas dienests var veikt pārbaudi muitas importa deklarācijas iesniegšanas brīdī, vai arī pirms vai pēc produktu izlaišanas brīvā apgrozībā.

2. 1. punktā minēto informāciju drīkst pieprasīt tikai attiecībā uz šādiem aspektiem:

- (a) ja prasības pamatā bija 3.16. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētais paziņojums par izcelsmi – šādu paziņojumu par izcelsmi;
- (b) atbilstoši Harmonizētajai sistēmai piešķirto produkta tarifa klasifikācijas numuru un izmantotos izcelsmes kritērijus;
- (c) īsu ražošanas procesa aprakstu;
- (d) ja izcelsmes kritērijs tika piemērots, pamatojoties uz kādu noteiktu ražošanas procesu, – konkrētu šāda procesa aprakstu;
- (e) ražošanas procesā izmantoto noteiktas vai nenoteiktas izcelsmes materiālu aprakstu, ja ir attiecināms;
- (f) ja tika piemērots izcelsmes kritērijs "pilnībā iegūts" – informāciju par piemērojamo kategoriju (piemēram, mežistrāde, kalnrūpniecība, zvejniecība, kā arī ražošanas vietu);
- (g) ja izcelsmes kritērijs tika piemērots, pamatojoties uz vērtības noteikšanas metodi, – informāciju par produkta vērtību, kā arī visu ražošanas procesā izmantoto nenoteiktas izcelsmes vai, ja nepieciešams noteikt atbilstību prasībai attiecībā uz vērtību, arī noteiktas izcelsmes materiālu vērtību;
- (h) ja izcelsmes kritērijs tika piemērots, pamatojoties uz svaru, – informāciju par produkta svaru, kā arī preces ražošanas procesā izmantoto attiecīgo nenoteiktas izcelsmes vai, ja nepieciešams noteikt atbilstību prasībai attiecībā uz svaru, arī noteiktas izcelsmes materiālu svaru;
- (i) ja izcelsmes kritērijs tika piemērots, pamatojoties uz tarifa klasifikācijas maiņu, – visu nenoteiktas izcelsmes materiālu sarakstu, tostarp to tarifu klasifikācijas numurus atbilstoši Harmonizētajai sistēmai (divu, četru vai sešu ciparu formātā atkarībā no izcelsmes kritērija); vai arī
- (j) informāciju par atbilstību 3.10. panta noteikumam par pārveidošanas aizliegumu.

3. Sniedzot prasīto informāciju, importētājs drīkst pievienot jebkuru citu papildu informāciju, ko tas uzskata par atbilstošu pārbaudes vajadzībām.

4. Ja prasība preferenciālā tarifa režīma piemērošanai tika balstīta uz 3.16. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto paziņojumu par izcelsmi, importētājam ir pienākums informēt importētāja valsts muitas dienestu par to, kad eksportētājs pats varēs pilnībā sniegt prasīto informāciju vai arī attiecībā uz vienu vai vairākiem datu elementiem.

5. (...)

6. (...)

3.22. PANTS

Administratīvā sadarbība

1. (...)

2. Ja prasība preferenciālā tarifa režīma piemērošanai tika balstīta uz 3.16. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto paziņojumu par izcelsmi, importētāja valsts muitas dienests, kas veic pārbaudi, var pēc tam, kad tas ir vispirms pieprasījis sniegt informāciju saskaņā ar 3.21. panta 1. punktu, pieprasīt arī informāciju no eksportētāja valsts muitas dienesta divu gadu laikā pēc produktu importa, ja importētāja valsts muitas dienests, kas veic pārbaudi, uzskata, ka ir nepieciešama papildu informācija, lai pārbaudītu produkta izcelsmes statusu. Informācijas pieprasījumā ir jāietver šāda informācija:

- (a) paziņojums par izcelsmi;
- (b) muitas dienesta, kas izsniedz pieprasījumu, identifikācijas dati;
- (c) eksportētāja nosaukums;
- (d) pārbaudes mērķis un apjoms;
- (e) attiecīgā gadījumā cita atbilstoša dokumentācija.

Vēl bez šīs informācijas importētāja valsts muitas dienests var vajadzības gadījumā pieprasīt eksportētāja valsts muitas dienestam iesniegt konkrētus dokumentus un informāciju.

3. Eksportētāja valsts muitas dienests var saskaņā ar savas valsts normatīvajiem aktiem pieprasīt dokumentus vai pārbaudi, prasot pierādījumus vai apmeklējot eksportētāja telpas, lai pārskatītu grāmatvedību un apskatītu ražotnes, kurās notiek produkta ražošana.

4. Nekaitējot 5. punkta noteikumiem, eksportētāja valsts muitas dienestam, kurš saņem 2. punktā minēto pieprasījumu, ir pienākums sniegt importētāja valsts muitas dienestam šādu informāciju:

- (a) prasītos dokumentus, ja tādi ir pieejami;
- (b) atzinumu par produkta izcelsmes statusu;
- (c) pārbaudāmā produkta aprakstu un tarifu klasifikāciju, kas attiecas uz šīs nodaļas noteikumu piemērošanu;

- (d) ražošanas procesa aprakstu un skaidrojumu, kas pietiekami apliecina produkta izcelsmes statusu;
 - (e) informāciju par to, kādā veidā tika veikta pārbaude;
 - (f) attiecīgā gadījumā citus apliecinošus dokumentus.
5. Eksportētāja valsts muitas dienests nesniedz importētāja valsts muitas dienestam 4. punktā minēto informāciju, ja eksportētājs uzskata šādu informāciju par konfidenciālu.
6. (...)

3.25. PANTS

Konfidencialitāte

1. Ikvienai Pusei ir pienākums atbilstoši savas valsts normatīvo aktu noteikumiem ievērot konfidencialitāti attiecībā uz jebkuru informāciju, ko tai ir sniegusi otra Puse saskaņā ar šo nodaļu, un nepieļaut šādas informācijas izpaušanu.
2. Informāciju, ko importētāja Puses dienesti iegūst saskaņā ar šo nodaļu, drīkst izmantot tikai šie dienesti šajā nodaļā paredzētajiem mērķiem.
3. Aizliegts izpaust konfidenciālu komercinformāciju, ko eksportētāja Puses muitas dienests iegūst no eksportētāja, piemērojot 3.21. un 3.22. panta noteikumus, ja vien šajā nodaļā nav noteikts citādi.
4. Importētāja Puse nedrīkst izmantot informāciju, ko importētāja Puses muitas dienests iegūvis saskaņā ar šo nodaļu, nekādos kriminālprocesos, kurus izskata tiesa vai tiesnesis, izņemot, ja eksportētāja Puse ir devusi atļauju izmantot šādu informāciju saskaņā ar savas valsts normatīvo aktu noteikumiem.

2. Īstenošanas vadlīnijas

Lai atzītu produkta izcelsmi, jāzina konkrētais ražošanas process, klasifikācija, nenoteiktas izcelsmes materiālu svars vai vērtība vai arī jebkurš cits izmantotais elements, piešķirot gala produktam izcelsmes statusu.

Ievads

Šīs zināšanas bieži vien ietver informāciju, kura var būt konfidenciāla, jo šādas informācijas izpaušana varētu kaitēt konkrētā eksportētāja¹ komerciālajām interesēm. Jebkurā gadījumā, pirms importētāja valsts muitas dienests pieņem lēmumu piešķirt vai noraidīt preferenciālā tarifa režīma piemērošanu, tam ir jāspēj iegūt pietiekama informācija, lai apstiprinātu, ka produktam ir noteikta izcelsme. Līdz ar to 'uzņēmējdarbības konfidencialitāte' ir ārkārtīgi svarīgs aspekts, piemērojot preferenciālā tarifa režīmu, pamatojoties uz produkta izcelsmi. Šajā sakarā ir jānodala informācija, ko eksportētājs atklāj importētājam, no informācijas, ko eksportētājs vai importētājs atklāj muitas dienestiem. Tas, kādā veidā eksportētājs informē importētāju par produkta izcelsmes statusu, ietekmē pārbaudes procesu, jo īpaši attiecībā uz to, kā šo pārbaudi veic muitas dienesti.

Izņemot iespējamās līgumsaistības, eksportētājs pats var izvēlēties, kādā veidā sniegt importētājam informāciju par noteiktas izcelsmes produkta ražošanu:

Eksportētāja
un importētāja
attiecības

- ja prasība ir balstīta uz **paziņojumu par izcelsmi** (3.16. panta 2. punkta b) apakšpunkts), eksportētājs turpmākajos importētāja valsts muitas dienesta veiktās pārbaudes posmos nosaka, kādu informāciju sniegt importētājam. Eksportētājs var nolemt:
 - nesniegt nekādu informāciju, vai
 - sniegt vienu vai vairākus 3.21. panta 2) punktā noteiktos informācijas elementus;
 - ja eksportētājs nolemj, ka informācijai ir konfidenciāls raksturs attiecībā pret importētāju, sniegt vienu vai vairākus 3.21. panta 2) punktā noteiktos informācijas elementus tieši importētāja valsts muitas dienestam, kā to paredz 3.21. panta 4. punkta noteikumi;
- ja prasība ir balstīta uz **importētāja zināšanām** (3.16. panta 2. punkta b) apakšpunkts), eksportētājs jau ir piekritis sniegt importētājam visu informāciju, par cik šādai informācijai jau ir jābūt pieejamai prasības iesniegšanas brīdī.

Secinājums: eksportētājs var brīvi izvēlēties, kādu informāciju attiecībā uz produktu izcelsmes statusu sniegt un vai vispār sniegt to importētājam. Importētāja valsts muitas dienests šajā posmā nedrīkst noraidīt preferenciālā tarifa režīma piemērošanu, izņemot, ja importētājs pēc importētāja valsts muitas dienesta pieprasījuma neiesniedz paziņojumu par izcelsmi, uz kuras pamata tika iesniegta prasība preferenciālā tarifa režīma piemērošanai.

¹ Šajās īstenošanas vadlīnijās lietotajiem terminiem 'eksportētājs' vai 'importētājs' ir tāda pati nozīme, kā definēts ES un Japānas ekonomisko partnerattiecību nolīguma 3.1. pantā.

Tas, kādā veidā eksportētājs sniedz informāciju importētājam, nosaka pārbaudes procesa veikšanas kārtību:

Attiecības
starp
eksportētāju
un
importētāja
valsts muitas
dienestu

- ja prasība ir balstīta uz **paziņojumu par izcelsmi** un eksportētājs nolemj nesniegt importētājam vai tieši importētāja valsts muitas dienestam nekādu informāciju, tad visa informācija, kas importētāja valsts muitas dienestam ir nepieciešama pēc tam, kad šāds dienests ir iesniedzis importētājam sākotnējo informācijas pieprasījumu, pamatojoties uz 3.21. panta 2. punktu, ir jāiegūst no eksportētāja valsts muitas dienesta administratīvās sadarbības veidā;
- ja prasība ir balstīta uz **paziņojumu par izcelsmi** un eksportētājs sniedz importētājam vai tieši importētāja valsts muitas dienestam vienu vai vairākus 3.21. panta 2. punktā noteiktos informācijas elementus, tas var ļaut importētāja valsts muitas dienestam apstiprināt produkta izcelsmes statusu vai jebkurā gadījumā ierobežot informācijas apjomu, ko būtu nepieciešams iegūt administratīvās sadarbības veidā;
- ja prasība preferenciālā tarifa režīma piemērošanai ir balstīta uz **importētāja zināšanām**, importētāja valsts muitas dienesta veiktā pārbaude koncentrējas tikai un vienīgi uz importētāju un nekādā veidā neiesaista eksportētāju, turklāt pārbaudi nav iespējams veikt, pieprasot administratīvo sadarbību starp muitas dienestiem.

Ja importētāja valsts muitas dienests pieprasa informāciju no eksportētāja valsts muitas dienesta 3.22. pantā paredzētajā kārtībā (administratīvā sadarbība), eksportētājs saskaņā ar 3.22. panta 5. punktu pats nolemj, vai eksportētāja valsts muitas dienests drīkst pārsūtīt importētāja valsts muitas dienestam informāciju, ko eksportētājs sniedz eksportētāja valsts muitas dienestam.

Sadarbība
starp
eksportētāju
un muitas
dienestiem

Importētāja valsts muitas dienests nevar iesniegt tiešus informācijas pieprasījumus eksportētājam vai pieprasījumus apmeklēt eksportētāja telpas pārbaudes procesa ietvaros. Taču šādi apmeklējumi ir iespējami saskaņā ar 3.23. panta noteikumiem, ja ir radušās aizdomas, ka ir pārkāpti izcelsmes noteikumu nodaļā minētie noteikumi, kā to paredz Nolīgums par muitas sadarbību un savstarpēju administratīvo palīdzību muitas lietās (CMAA)².

Secinājums: izņemot CMAA noteikto kārtību, eksportētājs var brīvi izvēlēties, kādu informāciju sniegt un vai vispār sniegt to importētāja muitas dienestam.

3.25. pantā ir ietverti vairāki konkrēti noteikumi, kuri, galvenokārt, vērsti uz katras Puses kompetentajām iestādēm, lai nepieļautu konfidenciālas informācijas, ko eksportētāja vai importētāja valstu muitas dienesti ir ieguvuši saskaņā ar izcelsmes noteikumu nodaļā paredzētajiem noteikumiem, izpaušanu un ierobežotu tās izmantošanu šīs nodaļas nolūkos. Šo noteikumu neievērošana attiecībā uz ikvienu Pusi to

Tiesības un
pienākumi
Pušu
dienestiem

² Nolīgums starp Eiropas Kopienas un Japānas valdību par muitas sadarbību un savstarpēju administratīvo palīdzību muitas lietās, kas parakstīts Briselē, 2008. gada 30. janvārī

valstīs spēkā esošo datu aizsardzības likumu³ ietvaros ir uzskatāma par Nolīguma saistību neizpildi.

1. punktā ir noteikts vispārīgs pienākums katrai Pusei ievērot konfidencialitāti un nepieļaut no otras Puses iegūtās informācijas izpaušanu. Jo īpaši tas attiecas uz konfidenciālu komercinformāciju, piemēram, ražošanas procesa aprakstu un skaidrojumu, kas ļauj pamatot produkta izcelsmes statusu un kuru eksportētāja Puse sniedz importētāja Pusei pēc administratīvās sadarbības pieprasījuma.

2. punktā ir ietverta tā sauktā ‘nolūka ierobežojuma klauzula’, kas nozīmē, ka jebkuru informāciju, ko importētāja Puse ir ieguvusi no importētāja, eksportētāja vai eksportētāja Puses, drīkst izmantot **tikai un vienīgi ar mērķi** noteikt izcelsmes statusu produktam, kuram tiek prasīta preferenciālā tarifa režīma piemērošana. Līdz ar to importētāja Puses muitas dienestiem ir aizliegts sniegt informāciju citām valsts iestādēm, tostarp importētāja Puses iestādēm, piemēram, nodokļu pārvaldēm. Taču informāciju, ko importētāja Puse ir ieguvusi saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem, ir atļauts izmantot administratīvos, tiesvedības vai tiesai pielīdzināmos procesos ar mērķi noteikt izcelsmes statusu produktam, kuram tiek prasīta preferenciālā tarifa režīma piemērošana.

3. punkts jo īpaši papildina 3.22. panta 5. punkta noteikumus, aizliedzot eksportētāja vai importētāja Pusei atklāt informāciju bez eksportētāja piekrišanas.

Informāciju, kas iegūta, piemērojot B iedaļas 3. nodaļas noteikumus, ir atļauts izmantot jebkura veida kriminālprocesos, ko izskata tiesa vai tiesnesis, ar nosacījumu, ka to pieļauj eksportētāja Puse atbilstoši savas valsts normatīvo aktu noteikumiem. Šīs tiesiskās sadarbības normatīvo regulējumu nosaka Nolīgums starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās⁴. Informācijas izmantošanai tiesvedības procesos, ko izskata tiesai pielīdzināma struktūra (piemēram, šķīrējtiesnesis), nav jāsaņem atļauja no eksportētāja Puses.

³ Japānā Personīgās informācijas aizsardzības likums (2003. gada likums Nr. 57) (saīsināti “PIAL”) paredz tādus pašus noteikumus attiecībā uz personas datu aizsardzību kā ES Datu aizsardzības direktīva (VDAR)

⁴ OV L 039, 12.02.2010., 20.–35. lpp.